

Α΄ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ

ΨΕΥΔΟ – ΙΝΔΟΥΙΣΜΟΣ

(μετάφραση από τὰ Ρωσικά)

Ἐκφράζουμε τὴν ἀνησυχία μας γιὰ τὴν ἀξανάμενη διάδοση τῶν ὄρων καὶ τῶν πρακτικῶν τῶν ἀνατολικῶν θρησκευτῶν καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὶς ἐκσυγχρονισμένες μορφές τοῦ Ἰνδουισμοῦ. Ἡ κοσμοθεωρία τῶν μορφῶν αὐτῶν ἐκφράζεται στὶς νεο-Ἰνδουιστικὲς σέκτες καὶ διαφέρει ριζικὰ ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ πίστη.

Σύμφωνα μὲ τοὺς εἰδικοὺς ἐπὶ τοῦ θέματος, οἱ ψευδο-Ἰνδουιστικὲς σέκτες ἐπιδίδονται σὲ σημαντικό βαθμὸ στὴ στρατολόγησι καὶ προσέλκυσι νέων μελῶν, καθὼς καὶ στὴ δημιουργία Ἰνδουιστικῶν σεκτῶν στὶς περιοχὲς τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Σημειώνουμε ἐπίσης ὅτι τὰ κοινοτικὰ (θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικιστικὰ) κόμματα ποὺ κατέλαβαν τὴν ἐξουσία στὴν Ἰνδία στὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὑποστηρίζουν ἐνεργὰ τὶς δραστηριότητες τῶν ψευδο-Ἰνδουιστικῶν σεκτῶν καὶ τῶν κάθε εἶδους γκουρού στὴ Δύση, προσβλέποντας κυνικὰ σὲ πολιτικοὺς σκοπούς, συχνὰ ριζοσπαστικοῦ χαρακτήρα. Τὰ ἴδια κόμματα εὐρίσκονται χωρὶς ἀμφιβολία πίσω ἀπὸ τὰ μαζικὰ πογκρόμ καὶ τὶς δολοφονίες τῶν χριστιανῶν ποὺ διαπράττονται τὸ τελευταῖο διάστημα στὴν Ἰνδία.

Μία ἀπὸ τὶς βασικὲς αἰτίες τῆς ἐπιτυχίας τῶν νέο-ψευδο-Ἰνδουιστικῶν κινήματων στὴ Δύση, εἶναι καὶ ἡ ποικιλία τῶν προτεινόμενων ὑπ' αὐτῶν θρησκευτικῶν καὶ ψευδο-θρησκευτικῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα ἱκανοποιοῦν τὰ γούστα τῶν διαφόρων κοινωνικῶν ομάδων. Γιὰ παράδειγμα, ἡ θρησκευτικὴ ὀργάνωσι τοῦ Σουάμι Βιβεκανάντα (Swami Vivekananda) ἀνταποκρινόταν στὶς πνευματικὲς ἀναζητήσεις τῶν διανοουμένων στὰ τέλη τοῦ 19ου καὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ 20ου αἰῶνα. Γιὰ πολλοὺς χίπηδες τῶν δεκαετιῶν τοῦ 60 καὶ 70 ἡ λατρεία τοῦ Κρίσνα φάνταζε ὡς μία ἐλκυστικὴ ἐναλλακτικὴ λύσι. Οἱ μάνατζερ καὶ οἱ διευθυντὲς εὐρίσκαν ἐνδιαφέρουσες τὶς μεταφυσικὲς ιδέες τοῦ Μαχαρίσι καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτυχημένων γκουρού. Ὅσοι ἀνησυχοῦσαν γιὰ τὴν ὑγεία τους, στρέφονταν στὶς διαφορὲς μορφὲς γιόγκα καὶ σὲ ἄλλες πρακτικὲς ὅπως θεραπευτικὲς μεθόδους. Ὅσοι δέ, ἀναζητοῦσαν τὴν πνευματικότητα ἔλκονταν ἀπὸ τὶς ὑποσχέσεις μίας ἀπίστευτης εὐφορίας μέσω τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως, τοῦ διαλογισμοῦ καὶ τῶν ὑπερβατικῶν τεχνικῶν. Ἐκεῖνοι ποὺ ἐνιωθαν ἀνικανοποίητοι ἀπὸ τὴν προσωπικὴ τους ζωὴ, ἀνακάλυπταν τὶς τεχνικὲς «τάντρα» ἢ τὴ «θρησκευτικὴ ἀσυδοσία» τοῦ Ραζνὶς Ὁσο (Rajneesh Osho). Στὴ ριζοσπαστικοποιημένη

νεολαία προτείνονταν οί νεοφασιστικές αντίληψεις τῆς «Ἀνάντα Μάργκα » (Ananda Marga), καὶ ἄλλων.

Στὴν προπαγάνδα καὶ στὴ στρατολόγηση ὁπαδῶν τῶν νεο-ψευδο-ινδουιστικῶν σεκτῶν καὶ λατρειῶν, χρησιμοποιοῦνται ἰσχυρὰ ἐργαλεῖα ὅπως: ἡ γιόγκα, ὁ διαλογισμός, τὰ σεμινάρια αὐτο-βελτίωσης, ἡ ἰδεολογία τῆς χορτοφαγίας, οἱ ψευδὸ-ταντρικὲς πρακτικὲς καὶ ἡ πληθώρα ψευδο-ινδουιστικῶν ἐντύπων τὰ ὁποῖα εἶναι γραμμένα σὲ εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες, τὰ «μὴ θρησκευτικὰ» φεστιβάλ καὶ οἱ ἐκθέσεις ἰνδικῆς τέχνης (π.χ. τὸ φεστιβάλ τῶν χρωμάτων Χόλι). Σημειώνουμε ἐπίσης ὅτι μερικὲς ἀπὸ τὶς ἰδέες τοῦ ψευδο-ινδουισμού χρησιμοποιοῦνται κακοβούλως ἀπὸ μερικὸς ἐκπροσώπους τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου, μὲ σκοπὸ τὸ κέρδος καὶ τῆς διαφήμισης τῶν νέων τάσεων ἐκλαϊκεύσεως τοῦ νεο-ινδουισμού.

Ἐκφράζουμε τὴν ἀνησυχία μας γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ νεο-ψευδὸ-ινδουιστικὲς σέκτες οὐσιαστικὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὴ μετάλλαξη τῆς παραδοσιακῆς κουλτούρας στὶς χῶρες τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ (χριστιανισμοῦ), μὲ ἀποτέλεσμα σήμερα διάφορες ἰνδουιστικὲς λέξεις καὶ ἔννοιες νὰ γίνονται ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ νὰ χρησιμοποιοῦνται εὐρέως.

Δηλώνουμε ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτο γιὰ τὴ χριστιανικὴ συνείδηση ἡ νεο-ινδουιστικὴ θρησκευτικὴ ἀντίληψη ὅτι ὅλες οἱ θεότητες τῶν θρησκείων ἐντάσσονται σὲ μία θρησκεία. Ὑπογραμμίζουμε ὅτι ἡ οὐσία τοῦ χριστιανισμοῦ στηρίζεται στὴ μοναδικὴ ὁμολογία τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν « Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ» (Κατὰ Ἰωάννη 14, 6).

Ὁ νεο-ψευδο-ινδουισμὸς καλλιεργεῖ στοὺς ὁπαδοὺς τοῦ μία ὑπέρμετρη ὑπερηφάνεια. Ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους σύγχρονους κήρυκες τοῦ νεο-ινδουισμού, ὁ Σουάμι Βιβεκάναντα δήλωσε: «Ἐσεῖς δὲν μπορεῖτε ἀκόμα νὰ κατανοήσετε τὴν Ἰνδία! Ἐμεῖς οἱ Ἴνδοι ἐν τέλει θεοποιοῦμε τὸν ἄνθρωπο. Θεὸς μᾶς εἶναι ὁ ἄνθρωπος!».

Δίνουμε ἰδιαίτερη προσοχὴ στὸ γεγονὸς ὅτι συχνὰ στὶς ψευδο-ινδουιστικὲς σέκτες, ἡ προσωπικότητα τοῦ ἀτόμου διαβρώνεται, καταστρέφονται οἱ οἰκογενειακὲς σχέσεις, ἡ κλασσικὴ ἰατρικὴ ἀπορρίπτεται, γίνεται χρῆση σωματικῆς καὶ σεξουαλικῆς βίας, κάποτε δὲ καὶ τελετουργικὲς αὐτοκτονίες καὶ δολοφονίες.

«Ὁ σύγχρονος ἰνδουισμὸς μὲ αὐτὴ τὴ μορφή» ἀποτελεῖ μία ἀπὸ τὶς πλέον ἰσχυρὲς παγανιστικὲς (εἰδωλολατρικὲς) παραδόσεις τῆς ἐποχῆς μας. Ἀντέχοντας στὴν πίεση τῆς χριστιανικῆς Δύσεως, δανειζόμενος ἀπὸ αὐτὴ κάποιες ἰδέες καὶ τεχνικὲς μεθόδους, προσελκύοντας τὰ ἀπολωλότα τέκνα αὐτῆς, ὁ ἰνδουισμὸς ἐδῶ καὶ ἑκατὸ χρόνια πέρασε στὴν ἀντεπίθεση, συμπληρώνοντας ταχύτατα τὸ πνευματικὸ κενὸ ποὺ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὴν

ἀποστασία. Μέσω τῆς θεοσοφίας καὶ τῶν γκουρουνιστικῶν σεκτῶν, μέσω τῆς ἀντικουλτούρας καὶ τῆς παραθρησκείας, μέσω τῆς γιόγκα καὶ τῆς βιοενέργειας, μέσω τῶν παγκοσμίων σχεδίων τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καὶ τῶν ναζιστικῶν δογμάτων τῶν νεο-παγανιστῶν, ἐπανήλθαν στὸν κόσμος μας, ἀπὸ τὶς σπηλιὲς καὶ τὰ βάθη τῆς Ἰνδίας, οἱ ἀρχαῖοι θεοὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτη, ἔχοντας ἀπλῶς ἀλλάξει προσωπεῖα. Δὲν εἶναι τυχαῖο τὸ ὅτι ἡ ἀναδημιουργία τῶν ἀρχαίων εἰδωλολατρικῶν θρησκειῶν ποὺ παρατηρεῖται στὴ σύγχρονη ἐθνικιστικὴ εἰδωλολατρία, καὶ συγκεκριμένα ἡ «ἐκ νέου ἐφεύρεσή» τους, πραγματοποιεῖται στὴ βάση τοῦ νέο- καὶ ψευδο-ινδουισμοῦ.

Ὁ νεο-ψευδο-ινδουισμός, ἰδιαίτερος ἡ ἀποκρυφιστικὴ του διάσταση, ἴσως ἀποτελεῖ τὸν πυρήνα τῆς διαμορφούμενης ἐνωπιὸν μας θρησκείας ἢ, καλύτερα, τῆς συνοχῆς τῆς θρησκείας τοῦ ἀντίχριστου. Ὁ σύγχρονος νέο-ινδουισμὸς καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα, οἱ γκουρουνιστικὲς σέκτες, ἀποτελοῦν μία ἱεραποστολικὴ πρόκληση γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, στὴν ὁποία θὰ πρέπει νὰ δώσει μία ἀξιοπρεπὴ ἀπάντηση.

Β' ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ

ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ

(μετάφραση ἀπὸ τὰ Ρωσικά)

1. Οἱ θρησκευτικὲς καὶ παραθρησκευτικὲς λατρεῖες ὡς ἐναλλακτικὰ κινήματα ὄχι μόνο ἀμφισβητοῦν τὶς χριστιανικὲς ἀξίες ἀλλὰ καὶ τὶς πολεμοῦν. Ἐχοντας μίαν ἐχθρικὴ στάση ἀπέναντι στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ στὴν Ἐκκλησία Του, προωθοῦν σὲ πρῶτο πλάνο τὴν προσωπικότητα τοῦ ἡγέτη τους, τοὺς ἀτομικοὺς τους σκοποὺς καὶ ἀπορρίπτουν τὴν καθιερωμένη ἐπικρατοῦσα πολιτιστικὴ τάξη, τόσο στὸν θρησκευτικὸ, ὅσο καὶ στὸν ἐπιστημονικὸ τομέα. Προτείνουν ἀπλές, ἀλλὰ ἀμφίβολες ἀπαντήσεις στὰ βασικὰ ζητήματα καὶ τὰ προβλήματα, μὲ στόχο τὴν ἐξύψωση τοῦ «κύρους» τοῦ ἡγέτη.

2. Προωθώντας τὸν ἀποκρυφισμό, τὴν ἀστρολογία, τὴν ἀριθμολογία, τὶς ἐναλλακτικὲς θεραπευτικὲς μεθόδους, τὸ διαλογισμό, τὴν «πνευματικὴ ἢ ψυχοσωματικὴ ἀνάπτυξη», οἱ λατρεῖες ἐπιδρῶν καταστροφικὰ στὴν προσωπικότητα τοῦ ἀτόμου, στὴν οἰκογένεια καὶ στὴν κοινωνία. Ὁδηγοῦν τὰ μέλη τους:

1. Στὴν ἀπομόνωση ἀπὸ τὴν κοινωνία,

2. Στὸν φανατισμὸ καὶ τὸν φονταμενταλισμὸ,
3. Στὴν ἀπώλεια τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας μέσω τῆς ὑπακοῆς στὸ ἀμφισβητούμενο κύρος τοῦ ἡγέτη.
3. Ὁ φονταμενταλισμὸς εἶναι μία ἀμβλεία ἔννοια, ἀνακριβής, χωρὶς μονοσήμαντο ὄρισμό. Σήμερα δὲν πρέπει νὰ μιλοῦμε γιὰ ἓνα φονταμενταλισμὸ, ἀλλὰ γιὰ πολλοὺς, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ ὀδηγήσουν στὸν ἐξτρεμισμὸ, στὸν ριζοσπαστισμὸ, στὸν ὀλοκληρωτισμὸ καὶ τὴν ξενοφοβία, ἀκόμα δὲ καὶ σὲ ἐγκληματικὲς πράξεις¹ καθὼς καὶ στὴν τρομοκρατία.
4. Ὁ φονταμενταλισμὸς εἶναι ἓνας ἰδιαίτερος τρόπος σκέψεως ἐκείνων, τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζει ἡ βεβαιότητα σὲ συγκεκριμένες ἀρχές, οἱ ὁποῖες διαθέτουν ἀνώτατο καὶ ἀναμφισβήτητο κύρος. Τὸν χαρακτηρίζει ὁ δογματισμὸς καὶ ὁ ἀπολυταρχισμὸς, ὁ ἐσωτερισμὸς, ὁ ἐλιτισμὸς καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀποκλειστικότητας ποὺ κάνουν σαφὴ διαχωρισμὸ τῶν ἀνθρώπων σὲ δικούς μας καὶ ξένους, σὲ καλοὺς καὶ σὲ κακοὺς. Ὁ φονταμενταλισμὸς ὀδηγεῖ στὴ διαμόρφωση τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀποκλειστικότητας, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει νὰ διατηρηθεῖ μόνο μία μερικῶς ἐννοούμενη θρησκευτικὴ ταυτότητα.
5. Ἡ ἐπικινδυνότητα τοῦ φονταμενταλισμοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ θρησκευτικὴ παράδοση, μέσα στὴν ὁποία ἀναπτύσσεται καὶ τὶς προσπάθειες ποὺ καταβάλλονται γιὰ τὴν πολιτικοποίηση τῆς θρησκείας, γεγονὸς ποὺ συχνὰ ἀποτελεῖ τὴν αἰτία τῶν θρησκευτικῶν συγκρούσεων καὶ τῆς τρομοκρατίας μὲ θρησκευτικὰ κίνητρα.
6. Στὴν ἀκραία του μορφή ὁ φονταμενταλισμὸς ὀδηγεῖ στὴν παραβίαση τῆς ἐντολῆς τῆς ἀγάπης.

Γ΄ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ ΩΣ ΒΙΑΙΗ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

¹ Ἐπισημαίνεται στὸ ἄρθρο Ἐ τοῦ ἐπίσημου ψηφίσματος τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου, ἡμερομηνίας 29ης Φεβρουαρίου 1996.

B4-0259, 0264, 0266, 0271 καὶ 0274/96

Ψήφισμα σχετικὰ μὲ τὶς Σέκτες στὴν Εὐρώπη.

Ε. θεωρώντας ὅτι ὀρισμένες σέκτες, ποὺ δροῦν στὸ πλαίσιο διασυνοριακοῦ δικτύου ἐντὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ἐπιδίδονται σὲ παράνομες ἢ ἐγκληματικὲς δραστηριότητες καὶ σὲ παραβιάσεις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως σὲ κακομεταχείριση, σεξουαλικὴ βία, ἐγκλεισμούς, σωματεμπόριο, ἐνθάρρυνση ἐπιθετικῆς συμπεριφορᾶς, μέχρι καὶ σὲ προπαγάνδα ρατσιστικῶν ιδεολογιῶν, σὲ φορολογικὲς ἀπάτες, μεταφορὲς κεφαλαίων, ἐμπόριο ὄπλων, διακίνηση ναρκωτικῶν, παραβίαση τοῦ δικαιώματος τῆς ἐργασίας ἢ σὲ παράνομη ἄσκηση τῆς ἰατρικῆς κ.τ.λ.

Είσαγωγή:

Από τη βρεφική κιόλας ηλικία ή εϋπλαστη παιδική ψυχή δέχεται πλήθος εικόνων και μηνυμάτων από τη θεματολογία και τις διδασκαλίες του Αποκρυφισμού. Όλα αυτά, δηλαδή οι εικόνες και τα μηνύματα, είναι διάχυτα σήμερα σε κάθε είδους έντυπο, στην τηλεόραση, στο διαδίκτυο (internet), στον κινηματογράφο, στη μουσική (Black Metal, Death Metal, Heavy Metal), στα παιδικά βιβλία, στα παιχνίδια και στα σχολεία με την εισαγωγή της Γιόγκα, του Διαλογισμού και των «προγραμμαμάτων ένσυνειδητότητας». Με όλους αυτούς τους τρόπους, εύκολα μπορεί να διεισδύσει, ένα μήνυμα στο νοῦ και στην καρδιά του παιδιού και να διαμορφώσει μέσα του τρόπο ζωής, χαρακτήρα, συμπεριφορά, ήθος και ιδεολογία.

Α΄) ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Η επίδραση που δέχονται τα παιδιά, είναι έντονη από άλλοτε, διότι εκείνοι που προωθούν τα παιχνίδια, καθοδηγούν τα παιδιά, την προσωπικότητα, τη φαντασία τους και θα μπορούσε να πει κανείς και την ίδια τους την ύπαρξη, εφόσον τα παιδιά μιμούνται και αντιγράφουν αυτούς που θεωρούν ήρωες και συμπεριφέρονται ή παίζουν ρόλους των ήρώων που τα έντυπωσίασαν.

Συνεπώς, όποιος ελέγχει το παιχνίδι και το παραμύθι του παιδιού, ελέγχει και το ίδιο το παιδί!

Μέσα από την καθημερινή προβολή της βίας, την αντιστροφή της ήθικης, τη σύγχυση και λατρεία του κακού ως καλού και την έξοικείωση του παιδιού όλοένα με αυτά, την κατάργηση του θεσμού της οικογένειας και όλων των παραδοσιακών θεσμών και αξιών, γίνεται προσπάθεια δημιουργίας ενός νέου τύπου ανθρώπου, του οποίου η συμπεριφορά θα ρυθμίζεται με βάση τη νεοσατανιστική ήθική του «κάνε ό,τι θέλεις, αυτός είναι όλος ο νόμος» (Aleister Crowley).

Όποιος στέκεται εμπόδιο και προβάλλει αντίσταση σε όλα αυτά, του προσάπτεται ή κατηγορία του φονταμενταλιστή, του όμοφοβικού, του συντηρητικού, του αντιδραστικού και του όπισθοδρομικού.

Δυστυχώς αυτό που παρατηρεί κανείς στις μέρες μας, είναι ή άγνοια ή και ή αμέλεια πολλών γονιών μπροστά στα φαινόμενα αυτά. Ο κόσμος μας σήμερα βρίσκεται σε κατάσταση πλήρους συγχύσεως και άδιαφορίας. Κάτω από το πρίσμα αυτό, ο σημερινός γονιός δεν είναι

στο βαθμό που χρειάζεται ευαισθητοποιημένος και για όλα βρίσκει δικαιολογίες ή αρνείται πως το δικό του παιδί μπορεί να πέσει θύμα αυτών των πρακτικών.

Το πρόβλημα επιτείνεται από το γεγονός, ότι μία μεγάλη μερίδα των σημερινών νέων γονέων, είναι ήδη έμποτισμένοι από τα αποκρυφιστικά μηνύματα που δέχθηκαν όταν αυτοί ήταν παιδιά.

Ένω μέχρι πρότινος η Ευρωπαϊκή Ένωση έφιστουσε την προσοχή στη δράση των σεκτών και συνιστούσε τη λήψη μέτρων για την προστασία κυρίως των νέων, στις μέρες μας παρατηρείται το φαινόμενο να συνιστάται ακόμη και η εισαγωγή στα σχολεία της διδασκαλίας σχετικά με την όμοφυλοφιλία (έμφυλες ταυτότητες) ενώ προτείνεται από πολλούς η ελευθερία δράσης και των σεκτών με βάση το ιδεολόγημα της πολυπολιτισμικότητας και της προστασίας των ποικιλών μιν μειονοτήτων.

Β') ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η μεγάλη ευθύνη όλων μας είναι πρόδηλη! Η ανάγκη για συλλογική δράση έναντι όλων αυτών των επικίνδυνων φαινομένων είναι απαραίτητη. Σίγουρα τα όσα γίνονται μέχρι σήμερα δεν είναι έπαρκη για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα που μόλις περιγράψαμε. Για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου, χρειάζεται σήμερα περισσότερο από ποτέ:

Α) Να υπάρξει εξειδικευμένη επιμόρφωση ανθρώπων από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς (κληρικούς, θεολόγους, καθηγητές, εκπαιδευτικούς, κοινωνικούς λειτουργούς).

Β) Να εμπλουτιστεί το περιεχόμενο του μαθήματος των θρησκευτικών στα σχολεία και των καθηγητικών, με την ένταξη σε αυτά σχετικών θεμάτων, τα οποία θα πληροφορούν για τις απειλές, που εγκυμονεί ο αποκρυφισμός, για την πνευματική, ήθικη ακόμη και σωματική υγεία των παιδιών. Όλα αυτά πρέπει να προσαρμοστούν στην ηλικία των παιδιών, καλλιεργώντας παράλληλα την κριτική τους σκέψη και καθιστώντας σαφές ότι η ένασχόληση με τη μαγεία και τον αποκρυφισμό, δεν είναι παιχνίδι και άστεϊο, αλλά αποβαίνει πάντοτε καταστροφική για τον άνθρωπο.

Γ) Οί κατά τόπους Όρθόδοξες Έκκλησίες να ενθαρρύνουν την ίδρυση σχολείων με βάση την ορθόδοξη παιδαγωγική, όπως επίσης και τη δημιουργία Σχολών Γονέων με την ένταξη σε αυτές και θεμάτων σχετικών με τους προαναφερθέντες κινδύνους.

Δ) Συμπερασματικά χαιρετίζουμε τη δημιουργία Μεταπτυχιακού προγράμματος, το οποίο θα βασίζεται πάνω σε επιστημονική βάση, για καταρτισμό στελεχών της Έκκλησίας και

παρακαλοῦμε ὅπως οἱ κατὰ τόπους Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ἐνισχύσουν τὸ πρόγραμμα αὐτό, ἐνθαρρύνοντας στελέχη τους νὰ ἐκπαιδευτοῦν στὸ πλαίσιο αὐτοῦ τοῦ προγράμματος.

Δ' ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ

Ο ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Φονταμενταλισμὸς εἶναι μία ἐμμονὴ καὶ καθήλωσι σὲ ἄκρως προσωπικὰ καὶ συντηρητικὰ ἢ νεωτερικὰ βιώματα, πὸν λειτουργοῦν ὡς μέσο ἀντίστασης σὲ κάθε ἐνδεχόμενη ἀλλαγὴ ἢ διαφορετικὴ προσέγγισή τους, καὶ ἡ προσπάθεια ἐπιβολῆς τους μὲ κάθε μέσο καὶ τρόπο στοὺς ἄλλους ὡς γενικὸς τρόπος ζωῆς.

Τὰ βασικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ φονταμενταλισμοῦ εἶναι:

α) Ἡ τυπολατρικὴ προσκόλλησι καὶ ἐμμονὴ (γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ψυχοπαθολογικὴ κατάσταση) στὴν προσωπικὴ κατανόησι καὶ βίωσι τῆς παράδοσι, τῶν κανόνων καὶ διατάξεων πὸν διαμορφώθηκαν μέσα στὴ ζωὴ μας.

β) Ἡ ἀπόλυτη ἀπαίτησι γιὰ κάθαρσι καὶ ἀποκατάστασι τῶν ἄλλων, μὲ βάση τίς ὑποκειμενικὲς ιδεοληψίες, καθὼς καὶ ἡ πεποίθησι ὅτι αὐτὲς ἀποτελοῦν ἓνα εἶδος κριτῆ τῶν πάντων.

γ) Ἡ υἰοθέτησι, ἀρκετὰ συχνά, βίαιων ἀντιδράσεων καὶ συμπεριφορῶν, ὄχι μόνο σωματικῶν, ἀλλὰ καὶ ψυχολογικῶν.

δ) Ἐπεκτείνεται σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς ἀκόμα καὶ στὸν ἀτομικισμὸ (στὴν προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ ζήσει ὡς ἄτομο ἀποκομμένο ἀπὸ κοινωνικὲς καὶ θρησκευτικὲς ομάδες). Γι' αὐτὸ ἔχουμε τὴν ἐπίδρασι καὶ ἐνεργὴ ἐκδήλωσή του στὴ θρησκεία, στὴν πολιτικὴ, στὴν οἰκονομία, στὴ σεξουαλικότητα, στὴν οἰκογενειακὴ ζωὴ, στίς σέκτες, στὸν ἀθλητισμὸ κλπ.

Ὁ θρησκευτικὸς φονταμενταλισμὸς θεμελιώνεται πάνω στὴν ἀπολυτοποίηση τοῦ δόγματος τῆς ἐμπειρίας καὶ τῆς βίαιης ἐπιβολῆς τους ὡς γενικὸς τρόπος ζωῆς καὶ συμπεριφορᾶς. Στὴν πραγματικότητα ἔχουμε **τὸν δογματικὸ - ἐρμηνευτικὸ φονταμενταλισμὸ καὶ τὸν ἐμπειρικὸ - βιωματικὸ.**

Στὸν δογματικὸ - ἐρμηνευτικὸ γίνεται μία ἐρμηνεία τῶν γραφῶν ἢ κανόνων καὶ διατάξεων κατὰ ἓνα ἀπόλυτο τρόπο, ὁ ὁποῖος στὴ συνέχεια πρέπει ἀπὸ ὅλους νὰ γίνεῖ ἀποδεκτὸς χωρὶς καμία ἄλλη διατύπωση ἢ καὶ ἄνευ καμίας ἀντίρρησης. Θεωρεῖται ἡ προσκόλληση στὴν ἐρμηνεία ὡς ἡ μοναδικὴ ὁδὸς λύτρωσης καὶ σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Στὸ φονταμενταλισμὸ **τῆς ἐμπειρίας ἢ τοῦ βιώματος** ὁ θρησκευόμενος, εἴτε ἀπολυτοποιεῖ τὸν δάσκαλο, γέροντα, γκουροῦ, ἢ τὴν ὁμάδα στὴν ὁποία ἀνήκει, ὅποτε ὅ,τι κάνει, λέγει ἢ σκέπτεται εἶναι τὸ ἀπόλυτα ὀρθό, πού ὁδηγεῖ τὴν ἀνθρωπότητα στὴ σωτηρία, ἄρα πέραν αὐτοῦ ὅλα κινουῦνται στὴν πλάνη καὶ τὴν ἀπώλεια, εἴτε ἀπολυτοποιεῖ τὸ δικό του τρόπο ζωῆς, σκέψεως καὶ συμπεριφορᾶς· ὅποτε ὅσοι ζοῦν διαφορετικὰ εἶναι τὸ ἀντίπαλο δέος καὶ πρέπει νὰ διορθωθοῦν.

Διαχρονικὰ τὸ φαινόμενο τοῦ φονταμενταλισμοῦ παρουσιάστηκε στὸ ψευδο - χριστιανισμό, στὸ ἀκραῖο – ριζοσπαστικὸ ἰσλάμ, στὸν ψευδο - ἰουδαϊσμό, στὸν ψευδο - ἰνδουϊσμό, στὸν ψευδο - βουδισμό, στὶς σύγχρονες καταστροφικὲς λατρεῖες, σὲ ὀργανώσεις προάσπισης τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, στὸ κίνημα τῶν ὁμοφυλοφίλων καὶ ἄλλοῦ.

Φονταμενταλιστικὲς τάσεις συναντοῦμε ἀκόμα καὶ μεταξὺ ὀρθόδοξων χριστιανῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Ἡ βάση αὐτῶν τῶν τάσεων εἶναι ὁ ἐγωκεντρισμὸς, ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ὁ ναρκισισμὸς καὶ ἡ ὑποκειμενικὴ οἰκειοποίηση τῆς ἀλήθειας καὶ ἡ προσπάθεια ἐπιβολῆς τῆς ὡς γενικοῦ κανόνα καὶ τρόπου ζωῆς. Κλασσικὸ παράδειγμα εἶναι ὁ Φαρισαῖος τῆς γνωστῆς παραβολῆς τοῦ Κυρίου περὶ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.

Ἡ Ὄρθόδοξη πίστη καὶ ζωὴ, ὡς ἐκκλησιαστικὸ γεγονός καὶ ὄχι ἀτομικὸ, καὶ ἡ ὑγιῆς ἀφοσίωση σ' αὐτὰ δὲν ὁδηγεῖ στὸν φονταμενταλισμὸ. Ἐπομένως ἡ ὑπέρβαση τοῦ φονταμενταλισμοῦ καὶ γενικὰ τοῦ φανατισμοῦ γίνεται διὰ τῆς Θεολογίας τῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας, πού ἔχει ὡς βάση τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια καὶ ἀγιότητα (ποιότητα ἐσωτερικῆ) τοῦ ἀνθρώπου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ εἰδικότερα στὴν ἀλήθεια ὅτι ἡ ἀσθένεια τοῦ ἀνθρώπου ἔγκειται στὴν στέρση-ἀπουσία τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν ἐμπαθὴ ἐσωτερικὴ του κατάσταση, καὶ ἡ θεραπεία του στὴν ἐπανάκτηση, μετοχὴ καὶ διατήρηση τῆς Χάριτος μέσα στὴ ψυχὴ του καὶ στὴν καλλιέργεια τῆς ἐνάρετης κατάστασης. Ὁ ἄνθρωπος, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καθίσταται ὑγιῆς καὶ μπορεῖ νὰ φθάσει στὴν πνευματικὴ του ὀλοκλήρωση. Ὑγιῆς σημαίνει ὅτι

ψυχικά-έσωτερικά είναι ενάρετος, φυσιολογικός, αναπαυμένος, ειρηνικός. Ανέχεται τούς άλλους εν αγάπη (Έφεσ. 4,2).

Η πορεία προς την ύγιη κατάσταση είναι βαθμιαία και προοδευτική. Αρχίζει με τη μετοχή του στη Χάρη του Χριστού και καλλιεργείται δια της τηρήσεως των εντολών και μετοχής στη μυστηριακή ζωή της Έκκλησίας, μέχρι να φθάσει στην ένηλικίωση της πνευματικότητας, κάτι που αποτελεί την τελειότητα-αγιότητα-ποιότητα-αυθεντικότητα της ανθρώπινης ύπαρξης.

Συνεπώς, μία Θεολογία-διδασκαλία, ή όποια έχει ως μοναδικό σκοπό την πνευματική καλλιέργεια-αγιότητα του ανθρώπου, έχει λόγο ύπαρξης και αποτελεί τή μοναδική έλπίδα του σύγχρονου ανθρώπου που βρίσκεται συνεχώς στα καταστροφικά όρια συμπληγάδων. Ο μόνος τρόπος αντίδρασης και εξόδου από τὰ ατέρμονα αδιέξοδα είναι ή Αντίσταση ποιότητας (αγιότητας).

ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΠΟΛΟΓΗΤΕΣ ΤΩΝ ΛΑΤΡΕΙΩΝ

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ;²

(μετάφραση από τὰ Ρωσικά)

Παρατηρούμε ότι τελευταίως όξύνθηκαν οι διαφωνίες σχετικά με την μεθοδολογία της μελέτης και αντιμετώπισης του προβλήματος τών σεκτών.

Όρισμένοι όρθόδοξοι θρησκευολόγοι άρχισαν να αποδέχονται τις απόψεις τών κοσμικών υπερασπιστών τών σεκτών και όμιλούν περι «μεθοδολογικού άγνωστικισμού», «άνευ αξιών προσέγγισης», περι «έρευνητικής ουδετερότητας» κλπ. Υποστηρίζουν ότι ή Έκκλησία δέν πρέπει να αντιπαρατίθεται στις σέκτες, αλλά πρέπει άπλά να τις μελετᾶ από μία ουδέτερη θέση και σκοπία. Απορρίπτουν τόν έλεγχο της συνειδήσεως στις σέκτες, δηλαδή ότι έξαπατούν τὰ στρατολογούμενα μέλη τους και έπιμένουν ότι ό αριθμός τών έγκλήματων στις σέκτες δέν είναι μεγαλύτερος από αυτόν που διαπράττονται στις παραδοσιακές θρησκείες, συμπεριλαμβανομένης και της Όρθοδοξίας. Δηλώνουν επίσης ότι ή υπεράσπιση τών δικαιωμάτων τών θυμάτων τών σεκτών δέν αποτελεί άντικείμενο του πραγματικού έρευνητή ή της Έκκλησίας. Έκτός αυτού απορρίπτουν άκόμα και τή χρήση του όρου σέκτα, έτι δέ

² ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΩΝ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

περισσότερο ὄρους ὅπως ὀλοκληρωτική σέκτα καὶ καταστροφικὴ λατρεία. Μάλιστα δὲν τολμοῦν νὰ δηλώσουν ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀγιοπατερικὴ προσέγγιση.

Δηλώνουμε ὅτι χωρὶς σοβαρὴ καὶ ὑπεύθυνη ἀξιολογικὴ προσέγγιση, μὲ κριτήρια καθαρὰ κοινωνικά, πνευματικά, θεολογικά καὶ ἐκκλησιαστικά, ἡ ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπιση τῶν σεκτῶν καὶ ἡ στήριξη τῶν θυμάτων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους εἶναι ἀδύνατη. Χωρὶς αὐτὰ τὰ κριτήρια τὸ μόνο ποὺ πετυχαίνουμε εἶναι ἡ συγκάλυψή τους καὶ ἡ ἀπόδοση σ' αὐτὲς τοῦ καθεστῶτος τῆς νομιμότητας. Κάθε ἔντιμος ἐρευνητὴς στηρίζεται στὶς δικές του ἀρχές, τὶς ὁποῖες καὶ δηλώνει ἐκ τῶν προτέρων. Ἐμεῖς στηριζόμαστε στὴν ὀρθόδοξη θέση καὶ στηριζόμαστε στὴ χιλιόχρονη ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὀρθόδοξη θέση μας, ἡ ὁποία στηρίζεται στὴν ἀγιοπατερικὴ ἐμπειρία τῆς ἀντιλήψεως τῶν ἀδιάκοπα μεταλλασσόμενων πειρασμῶν τοῦ καιροῦ μας, θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσει τὸ ὀρόσημο γιὰ ὅποιον ἐπιθυμεῖ νὰ προσεγγίσει τὶς ὀλοκληρωτικὲς σέκτες ἐξ ἀπόψεως τῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως, ἔχοντας τὴ δυνατότητα νὰ συγκρίνει καὶ νὰ ἀντιπαραθέτει ὄχι μόνο τὴν κοινωνικὴ καὶ ψυχολογικὴ ζημίαι τῶν λατρειῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴ τους φτώχεια καὶ ἐπικινδυνότητα. Γιὰ τὸν κάθε ὀρθόδοξο χριστιανὸ ὁ «μεθοδολογικὸς ἀγνωστικισμὸς» καὶ ἡ «ἄνευ ἀξιῶν προσέγγιση» εἶναι ἀπλὰ ἀδιανόητοι, διότι ὅλοι ἔμεῖς θέτουμε ὡς ἀνώτατη ἀξία τὴν ἐμπειρία τῆς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ζωῆς, ἡ ὁποία μᾶς δωρήθηκε ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τονίζουμε ὅτι οἱ ὀλοκληρωτικὲς σέκτες χρησιμοποιοῦν τὴν ἀπάτη, τὴν ἀποσιώπηση καὶ τὴν ἐπίμονη προπαγάνδα γιὰ νὰ προσελκύσουν νέα μέλη, λογοκρίνουν τὶς πληροφορίες ποὺ φτάνουν στὰ μέλη τους, καταφεύγουν καὶ σὲ ἄλλους ἀνήθικους τρόπους ἐλέγχου τῆς προσωπικότητας, στὴ ψυχολογικὴ πίεση, στὴν τρομοκρατία καὶ σὲ ἄλλες μορφὲς ἐγκλωβίσεως τῶν μελῶν στὶς σέκτες. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο οἱ ὀλοκληρωτικὲς σέκτες καταπατοῦν τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου γιὰ ἐλεύθερη ἐπιλογὴ κοσμοαντιλήψεως καὶ τρόπου ζωῆς. Θεωροῦμε ὅτι εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ δώσουμε τὴ μαρτυρία μας γιὰ τὰ ψεύδη καὶ τὴ βία τῶν σεκτῶν, ὥστε νὰ βοηθήσουμε τοὺς ἀδελφούς μας ποὺ ἔχουν ἐγκλωβιστεῖ στὶς σέκτες καὶ νὰ προειδοποιήσουμε γιὰ τὸν κίνδυνο ποὺ κρύβουν. Ταυτόχρονα ὀφείλουμε νὰ δίνουμε τὴ μαρτυρία τῆς Ἀλήθειας, ὥστε νὰ δώσουμε στοὺς ἀδελφούς μας τὴ δυνατότητα νὰ συγκρίνουν τὴ ψευδὴ προπαγάνδα τῶν σεκτῶν καὶ νὰ κάνουν τὴ δική τους ἐλεύθερη ἐπιλογὴ. Αὐτὴ τὴν ἐπιλογὴ, τὴν ὁποία ἐπιδιώκουν νὰ ἀφαιρέσουν οἱ σέκτες ἀπὸ κάθε ἄνθρωπο.

